

F. t. l. vedr. visse afgiftslove

2. Afskaffelse af 24-timers reglen

Da Danmark for 30 år siden blev medlem af EF, fik Danmark en midlertidig overgangsordning, hvorefter der kunne medbringes færre varer til Danmark uden afgift, end de almindelige EF-regler tillod. De nye regler var dog mindre restriktive end de gamle. Baggrunden for overgangsordningen var, at Danmark selv efter en vis nedsættelse af afgifterne op til EF-medlemskabet havde meget højere afgifter end de andre EF-lande. Hvis rejsegodsreglerne med det samme skulle have været harmoniseret, ville grænsehandlen have eksploderet, medmindre Danmark havde foretaget meget betydelige afgiftsnedsættelser. Det ville have indebåret en betydelig ændring af de offentlige finanser, jf. at indtægterne fra punktafgifter på nydelsesmidler bidrog med ca. 3 pct. point til skattetrykket mod ca. 1 pct. i dag, og der også var høje afgifter på en række andre varer, der kunne forårsage grænsehandel.

Inden udløbet af den midlertidige overgangsordning fik Danmark gentagne gange en midlertidig forlængelse. Ved hver forlængelse skete der dog en lempelse af reglerne, og selv om der gennem 1970'erne og 1980'erne blev udvist en vis tilbageholdenhed i afgiftspolitikken i form af, at satserne ikke helt blev forhøjet i takt med inflationen, var perioden præget af en næsten ubrudt stigning i grænsehandlen.

Den 1. januar 1993 trådte det indre marked i kraft. En del af det indre marked bestod i, at borgerne frit kunne rejse over de interne EU-grænser uden at skulle betale afgifter, eller at færdslen skulle generes af toldkontrol. Alle rejsegodsrestriktionerne ved rejser mellem EU-landene skulle ophæves. Fra slutningen af 1980'erne blev der derfor afskaffet en række danske afgifter på f.eks. parfume, sukker, forbrugerelektronik og husholdningsmaskiner mv. og en del andre afgifter blev sat ned herunder på benzin. Afgifterne på øl og vin blev også sat ned, idet satserne blev næsten halverede. Afgiftsnedsættelserne fra slutningen af 1980'erne vendte grænsehandlen fra 1989, hvor grænsehandlen toppede, og nedsættelserne for øl og vin var i første omgang tilstrækkelige til, at Danmark kunne afvikle den systematiske grænsekontrol og de særlige rejsegodsrestriktioner ved EU-rejser for disse varer, uden at grænsehandlen steg.

Rejsegodsrestriktionerne for spiritus og tobak skulle også afvikles, og som konsekvens heraf skulle satserne være sat ned, men et flertal i Folketinget ønskede, at den daværende regering skulle forsøge at opnå en yderligere midlertidig forlængelse for tobak og spiritus, på trods af at Danmark herved ville indtage en særstilling i det indre marked. Det lykkedes den davæ-

rende borgerlige regering efter forhandlinger i EU, at opnå en sådan midlertidig forlængelse for tobak og spiritus.

I slutningen af 1990'erne tiltrådte den daværende socialdemokratiske ledede regering med tilslutning fra Folketinget et EU-direktiv, der fastslog, at alle resterende afvigelser fra EU's rejsegodsregler uigenkaldeligt skulle ophøre inden udgangen af 2003. Herved opnåedes endnu en vis forlængelse af ordningen, men dette kunne kun opnås under forudsætning af, at der blev sat en helt fast frist for, hvornår rejsegodsreglerne endeligt skulle være helt afviklede. Foruden Danmark udløber særlige restriktive rejsegodsbestemmelser helt for Sverige og Finland.

Den 1. januar 2004 er det således endeligt slut med særlige danske toldregler ved privates indførsler af varer fra andre EU-lande. De danske særregler har gennem tiden ændret navn fra 3-døgns reglen, 2-døgns reglen, 36-timers reglen og går nu under populærbetegnelsen 24-timers reglen.

Ophævelsen af 24-timers reglen vil ikke berøre erhvervsmæssige indførsler herunder varer, der indføres af private til andet end eget brug. Her vil der fortsat skulle betales danske afgifter.

3. Den nuværende særregel (24-timers reglen)

I dag omfatter 24-timers reglen alene spiritus og tobak. Grænsehandlen i EU med de andre varer f.eks. øl, vin og mineralvand blev givet fri i 1993. Når 24-timers reglen afskaffes, gives grænsehandlen fri for rejser fra EU, og der kan grænsehandles mere ved rejser fra ikke-EU. Reglerne er forskellige ved korte og lange rejser.

Korte rejser:

Har den rejsende været væk under 24 timer, må der slet ikke indføres spiritus og højst 100 cigaretter. I stedet for cigaretter må der ved EU-rejser højst indføres 400 g røgtobak eller 150 cigarillos eller 75 cigarer, og ved indrejse fra ikke-EU-lande i stedet for 100 cigaretter højst 250 g røgtobak eller 100 cigarillos eller 50 cigarer.

Lange rejser:

Har den rejsende været væk mere end 24 timer, må der indføres 1,5 l spiritus fra EU-lande og 1 l fra ikke-EU-lande og 300 cigaretter eller 400 g røgtobak eller 150 cigarillos eller 75 cigarer fra EU-lande og højst 200 cigaretter eller 250 g røgtobak eller 100 cigarillos eller 50 cigarer fra ikke-EU-lande.

Når 24-timers reglen er afskaffet i 2004, må der grænsehandles frit med spiritus og tobak i EU.